

retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skibe og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. I tilfælde, hvor ejerskab af aktier eller andre selskabsrettigheder i et selskab direkte eller indirekte berettiger ejeren af sådanne aktier eller selskabsrettigheder til at benytte fast ejendom, der tilhører selskabet, kan indkomsten fra direkte brug, udlejning, eller benyttelse i enhver anden form af sådan nydelsesret beskattes i den kontraherende stat, hvor den faste ejendom er beliggende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til

- a) dette faste driftssted; eller
- b) salg i den anden stat af varer af samme eller lignende art som de, der sælges gennem dette faste driftssted; eller
- c) anden erhvervsvirksomhed, der udøves i den anden stat af samme eller lignende art som den, der udøves gennem dette faste driftssted.

Bestemmelserne i litra b) og c) skal ikke finde anvendelse, hvis foretagendet godtgør, at sådant salg eller sådan virksomhed ikke med rimelighed kunne have været udøvet af dette faste driftssted.

2. Såfremt bestemmelserne i stykke 3 ikke medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres

den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende eller andetsteds, og som tillades fradraget i henhold til bestemmelserne i den interne lovgivning i den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Det skal imidlertid ikke være tilladt at fradrage eventuelle beløb, der (i anden henseende end som godtgørelse for faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder, eller som provision for udførelse af særlige hverv eller for administration, eller, undtagen hvor der er tale om en bank, som rente af lån til det faste driftssted. Ligeså skal der ikke ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste medregnes beløb, der (i anden henseende end som godtgørelse for faktiske udgifter) af det faste driftssted debiteres foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer, som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder, eller som provision for udførelse af særlige hverv eller for administration, eller, undtagen hvor der er tale om en bank, som rente af lån til foretagendets hovedkontor eller ethvert af dets andre kontorer.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling; den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.